watakse weskil peneks. Kaks ossa samblad ja üks ossa rukki jahho andwad leiwaks tehtud mõnusat toito, ja on nisuguse leiwal sesamma toido-rammo kui selgel rukki leiwal. Nõukamad perremehhted wõiwad weel pisut soola leiwale sisse panna, mis läbbi sambla wihha maggo ennamist opis ärra lõppeb. — Minnewal mõda läinud kewwadel laskis Wõrrolinnas aus Rae-herra Stein paljo sesugguse nõmme sambla leiba tehha, mis mõnda näddalad iggapäw ulga rahwale wälja jäggati, ja innimestele õpetuse anti, kudda sesugguse leiba piddid teggema; sellepärrast wist mitto Kalendri-luggijad praego hea õppetajale tänno andes weel mele tulletawad, kudda sesuggune leiwapalluke maitses. — Kui Wõrro linna ümberkaudne rahwas sahherduse sambla-leiba wilja äpparduse ajal ei wõtta prukida, siis näwad nemmad isse ennese sü läbbi nälga ja tewad töeks, mis wanna sõnna ütleb: „Laiskus ja ooletus on kehwuse wannemad!“

Kes kaugema rahwast sest asjast ennam õppetust immustab, se leiab sedda ühhes weikes ramatokesses, mis 1818 Tallinnas trükkitud se nimme al: „Nõu ja abbi, kui waesus ja nälg käe on.“ Nisammoti rägitakse ka kaddunud praust O. W.

Masingi Pühha päwa wahhe luggemistes some rahwast, kes nõmme samblaid leiwa jätkust prugiwad.

Piddage allati, armad luggijad, üllemal nimmetud sõnna mõles, et põllul teie rahha-auk! arrige põldo ei mitte sullase egga päilise modi, waid õige mehhe wisil ja omma pärrast; weddage igga aasto ennam sõnnikut nurmele ja wennitage kartohwli põllud aast aastalt laiemale: kül siis Jummal teile leiba annab.

F. K.

Tarto- ja WÃ fÂµrroma Kalender 1842, lk. 26